

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4Csp/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818200314
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5818200314.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v spore žalobcu: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. W. XX, v zast.: Mgr. Stanislava Tichá, advokátka, Považská Bystrica, Zákvašov 1519/55, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, v zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie 785,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 785,07 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 785,07 eur od 23.03.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v pomere 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou súdu dňa 12.02.2018 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 785,07 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 23.03.2017 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako dlžník - spotrebiteľ požiadal žalovaného ako veriteľa - dodávateľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný mu predložil na podpis formulár s názvom Žiadosť o poskytnutie úveru (Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200060995), ktorý vyplnil finančný agent žalovaného a on ho dňa 06.08.2013 podpísal s niektorými nasledovnými podmienkami úveru: poskytnutá čiastka (úverový limit) 1.500,- eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačný splátka vrátane úrokov 8.102,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úver 48,52%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur. Žalovaný následne schválil revolvingový úver a podpísal žiadosť s niektorými nasledovnými podmienkami úveru: poskytnutá čiastka (úverový limit) 1.500,- eur, splatnom úveru 42 mesiacov, mesačný splátka vrátane úrokov 810,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eur, RPMN za úver 69,75% ročne, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver vo výške 48,502%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5%. Súčasťou žiadosti bol aj bod 8, ktorý obsahuje dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok službu, spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru, pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť za túto službu veriteľovi odplatu vo výške 215,75 eur, splatnú v deň uzavretia tejto dohody, pričom (bod 8.4.) zároveň obsahuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa - pohľadávky na poskytnutie úveru a pohľadávky na zaplatenie poplatku za službu. Obdobne bod 8 obsahuje dohodu o poskytnutí služby aj vo vzťahu k revolvingovému úveru. Z obsahu doloženého formulára úverovej zmluvy predloženej žalobcovi na podpis žalovaným je zrejmé, že vo vzťahu k obligatónym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto má aj nasledovné nedostatky: v

úverovej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, v úverovej zmluve absentuje výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o presnej výške úveru, nakoľko na základe úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal, že poskytne žalobcovi úver vo výške 1.500,- eur v zmysle podanej žiadosti. Žalovaný však žalobcovi skutočne vyplatil len sumu 1.284,25 eur, čo odôvodnil tým, že ku dňu poskytnutia úveru podľa úverovej zmluvy bol splatný poplatok za poskytnutie služby podľa bodu 8 zmluvy, vo výške 215,75 eur, ktorý si žalovaný započítal oproti úveru žalobcu. Dohoda obsiahnutá v bode 8 zmluvy je neprijateľnou podmienkou, nakoľko vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané a ktoré slúži v skutočnosti len záujmom žalovaného ako dodávateľa. Rovnako tak aj dohodu, súhlas so započítaním, obsiahnutú v bode 10 zmluvných dojednaní, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko táto odporuje ratio legis inštitútu úveru tým, že žalovaný poskytne žalobcovi nižší úver, ako bolo dojednané. V zmluve je nesúlad ohľadom výšky RPMN, nakoľko údaj o výške RPMN, uvedený v bode 5 zmluvy (70,01%), ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy nie je v súlade s údajom o výške RPMN úveru, uvedený v akceptácii návrhu v bode 6 zmluvy (69,75%). Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 44 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, je potrebné považovať ustanovenia úverovej zmluvy v časti RPMN za neplatné. Prijatie návrhu na uzavretie úverovej zmluvy žalobcom, urobené úkonmi žalovaného obsahoval zmenu v údajoch o výške RPMN. Takýto písomný prejav, ak sa zmenila výška RPMN, bolo potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany žalobcu však nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že RPMN akceptoval. Z uvedeného vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu a iná v akceptácii. Taktiež poukazoval na nesprávny výpočet RPMN a to tak v bode 5, ako aj v bode 6 zmluvy, nakoľko žalovaný pri výpočte RPMN nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, pretože len takúto sumu možno považovať za úver, pričom táto by výrazne prevyšovala RPMN uvedenú v bode 5 a 6 a predstavuje v skutočnosti 92,98 %. Nesprávny výpočet RPMN vyplýva tiež z toho, že výška ročnej úrokovej sadzby úveru je vyššia ako výška RPMN, pričom RPMN predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a poplatkov. Neprimeraná výška odplaty (úrokovej sadzby) za poskytnutie úveru, ktorá je 70,01% podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na nedostatky zmluvy o revolvingovom úvere a aj absenciu niektorých náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je úver poskytnutý žalovaným bezúročný a bez poplatkov.

3. Súd vydal dňa 16.03.2018 pod č.k. 4Csp/9/2018 platobný rozkaz.

4. V zákonom stanovenej lehote podal proti nemu žalovaný odpor.

5. Uznesením zo dňa 15.05.2018 súd platobný rozkaz zrušil.

6. Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, žalovaný a zástupca žalovaného, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili.

7. Súd preto podľa § 180 CSP rozhodol, že vykoná pojednávanie v ich neprítomnosti.

8. Na pojednávaní sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi a to s návrhom na vydanie platobného rozkazu, s platobným rozkazom, so splnomocnením, s lustráciou v obchodnom registri, so zmluvou o revolvingovom úvere, s kartou klienta, s odporom proti platobnému rozkazu, s plnou mocou, so splnomocnením, s uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Csp/9/2018-49 zo dňa 15.05.2018, s vyjadrením k odporu, so správou AK JUDr. Andrey Cvikovej a so správou Mgr. Stanislavy Tichej.

9. Na základe preskúmania obsahu právneho úkonu - Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru (Zmluva o revolvingovom úvere) súd dospel k záveru, že nebola preukázaná existencia dvoch platných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 ZoSÚ), pričom prijatie návrhu na uzavretie zmluvy musí byť obsahovo totožné s návrhom tak, aby došlo k vzniku dvojstranného právneho úkonu - zmluvy. Bod 5. zmluvy o revolvingovom úvere je návrh, ktorý bol adresovaný žalobcovi s určitými konkrétnymi požiadavkami na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného. Žalovaný tento návrh prejednal a podmienky, za ktorých ho akceptoval uviedol v bode 6. zmluvy o revolvingovom úvere. V zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak prijatie návrhu obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je považované za odmietnutie návrhu a jedná sa o nový návrh. V danom prípade súd vychádzal z toho, že žalovaný zaslal žalobcovi nový návrh, pretože údaje o schválenom revolvingovom úvere sú odlišné minimálne v časti RPMN, nakoľko údaj o výške RPMN,

uvedený v bode 5 zmluvy (70,01%), ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy, nie je v súlade s údajom o výške RPMN úveru, uvedený v akceptácii návrhu v bode 6 zmluvy (69,75%). Podľa názoru súdu, je potrebné túto skutočnosť chápať ako odmietnutie pôvodného návrhu a súčasne za nový návrh, ktorý bol vymedzený v rámci oznámenia veriteľa zo dňa 07.08.2013. Žalovaný nepreukázal, že žalobca tento nový návrh akceptoval a prijal ho tak, ako predpokladá § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný nedoložil akceptáciu nového návrhu žalobcom a preto nedošlo k písomnému uzavretiu úverovej zmluvy. Súhlas žalovaného s revolvingovým úverom je len jednostranným úverom a nie zmluvou. Súd preto nepovažoval zmluvu medzi účastníkmi za platnú s poukazom na ust. § 4 ods. 1 ZoSÚ v spojení s ustanovením § 40 Občianskeho zákonníka. Aj v prípade, ak by súd vyhodnotil zmluvu ako platnú, tak táto zmluva s poukazom na charakter zmluvných strán a predmet plnenia by bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje zákon v § 9 ods. 1, ods. 2, ktorý vyžaduje písomnú formu a v odseku 2 sú upravené požadované náležitosti zmluvy, okrem dodržania všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka.

10. Nedostatok čo i len jednej z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/ má za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva v znení akom bola podpísaná žalobcom dňa 06.08.2013 neobsahovala náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f/, g/, i/, j/, y/ ZoSÚ. Neobsahovala správne vymedzenie celkovej výšky úveru, správnu hodnotu úrokovej sadzby, uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a doby trvania zmluvy. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru (Zmluva o revolvingovom úvere) uvádza celkovú dohodnutú výšku spotrebiteľského úveru 1.500,- eur. Podľa § 2 písm. l/ ZoSÚ sa celkovou výškou spotrebiteľského úveru rozumie maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zo žiadosti vyplýva, že poskytnutý úver sa mal splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,37 eur v počte 42 splátok. Celková výška úveru, ktorú mal žalobca ako dlžník uhradiť preto bola správne 3.375,54 eur + 215,75 eur - poplatok za poskytnutie úveru. Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že žalovaný mu skutočne vyplatil len sumu 1.284,25 eur, pretože o sumu 215,75 eur bola znížená dohodnutá úverová čiastka. Jedná sa o neoprávnené zahrnutie sumy poplatku za spracovanie úveru, ktorá tvorí celkové náklady spotrebiteľa do celkovej výšky úveru, ktorá hodnota ovplyvňuje určenie výšky RPMN. S poukazom na túto skutočnosť preto náležitosť podľa § 9 písm. g/ ZoSÚ nebola v zmluve kvalifikovane vyjadrená. Neprimeraná výška odplaty (úrokovej sadzby) za poskytnutie úveru, ktorá je 70,01% podstatne prevyšuje odplatu uvedenú v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, vychádzajúc zo skutočnosti, že vo všeobecnosti súdy za podstatné prevýšenie odplaty v zmysle uvedeného považujú jej prevýšenie o viac ako 20%. Podľa priemernej úrokovej štatistiky Národnej banky Slovenska predstavovali úroky slovenských bánk z nových obchodov v roku 2013 pre spotrebiteľské úvery s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov 11,16% p.a. V zmluve nebol náležitým spôsobom vyjadrený údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon síce výslovne neustanovuje formu, ako má byť stanovený termín konečnej splatnosti, avšak je nepochybné, že uvedený údaj musí byť vyjadrený a určený jasne a zrozumiteľne. V zmluve absentuje údaj o tom, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a kedy sa predmetná spotrebiteľská zmluva ukončuje.

11. Neuvedenie všetkých vyššie označených náležitostí podľa § 9 ZoSÚ v prípade platnej zmluvy vyvoláva následok predpokladaný ustanovením § 11 ods. 1 písm. a/, písm. b/ ZoSÚ, ktorým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

12. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu je neplatný právny úkon, nakoľko nebola dodržaná zákonom stanovená písomná forma zmluvy a neboli dodržané zákonné náležitosti vyžadované ZoSÚ, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, má žalobca nárok na vrátenie plnenia, ktoré žalovanému vyplatil nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov a to z titulu bezdôvodného obohatenia s poukazom na § 451 ods. 1, § 457 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil a má povinnosť bezdôvodné obohatenie vydať. Z dôkazov, ktoré mal súd k dispozícii, vyplynulo, že žalobcovi boli poskytnuté finančné prostriedky 128,25 eur (oproti zmluvou deklarovaným 15.800,- eur a žalovanému uhradil ku dňu 23.03.2017 sumu 2069,32 eur. Týmto na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu, resp. z neplatného právneho úkonu vo výške 785,07 eur, ktoré má žalovaný v zmysle platnej právnej úpravy (§ 456 Občianskeho zákonníka) vrátiť. Žalobkyni zo žalovanej sumy bezdôvodného obohatenia prináleží

príslušenstvo vo výške zákonného úroku z omeškania 5% ročne zo sumy 785,07 eur počnúc od 23.03.2017, teda odo dňa nasledujúceho po dni poslednej platby.

13. S poukazom na tieto skutočnosti súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 785,07 eur spolu s príslušenstvom. Zákonný úrok z omeškania žalobcovi patrí vo výške 5% ročne zo sumy 785,07 eur počnúc od 23.03.2017 až do zaplataenia, pretože bol uplatnený v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods. CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

16. S poukazom na úspešnosť žalovanej strany s prihliadnutím na citované zákonné ustanovenie, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.